

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

International Multilingual Research Journal

विद्यावार्ता

Issu-VII, Vol-II, July to Sept. 2014

Editor
Dr. Bapu G. Gholap

|| Index ||

-
- 1) इक्कीसवीं सदी में नारी : स्वप्न का यथार्थ
डॉ. (कु.) अरुण कुमारी सिंह, जबलपुर || पृ. 09
-
- 2) वर्तमान शिक्षा पद्धति: एक अवधारणा
डॉ. सुरेन्द्र सिंह बागरी, सिहोरा || पृ. 11
-
- 3) मीमांसा दर्शन में अतिदेश
धर्मेन्द्र कुमार, दिल्ली || पृ. 13
-
- 4) शौनकोपनिषद्में प्रणवोपासना
परमार मायाबेन अमदावाद || पृ. 17
-
- 5) भारत में महिला आरक्षण विधेयक :महिला सशक्तिकरण
श्री ओम प्रकाश मलिक, जबलपुर (म.प्र.) || पृ. 18
-
- 6) भारतीय दर्शन के प्रति विभिन्न दृष्टिकोण
मोनिका शिवहरे, दिल्ली || पृ. 21
-
- 7) डी एन ए बारकोडिंग
नीरज त्रिपाठी,जबलपुर (म. प्र) || पृ. 27
-
- 8) आरम्भिक मध्यकालीन हरियाणा में मंदिरों की भूमिका
वीरेन्द्र सिंह, दिल्ली || पृ. 28
-
- 9) भारतीय समकालीन कला में इन्सटॉलेशन का योगदान"
डॉ0 कुमकुम भारद्वाज, इन्दौर म. प || पृ. 31
-
- 10) शङ्कराचार्य और रामानुजाचार्य की सिद्धांत तुलना
Parmar Ajitsinh , vadodara || पृ. 35
-
- 11) संचार, जनसंचार माध्यम और हिंदी प्रचार-प्रसार
मुकेश कुमार, बडौत (बागपत) उत्तर प्रदेश || पृ. 37
-
- 12) संस्कृत काव्य—शास्त्र और आधुनिक हिंदी
डा. सर्वेश कुमार सिंह, वाराणसी || पृ. 40
-

शौनकोपनिषद्में प्रणवोपासना

परमार मायाबेन रमणभाइ
पोलीस लाइन रू. नं. ४३
धोळका, अमदावाद

उपनिषद् ग्रंथ ऐसे ग्रंथ है जिसने हमे हजारो सालो से ज्ञानरूपी अमृत दिया है और नित-नवीन ज्ञान देते भी रहेंगे । इशांपनिषद् से लेकर श्वेतश्वतरोपनिषद् महत्त्वपूर्ण उपनिषद् माने जाते है । उसके बाद शौनकोपनिषद् का स्थान आता है । जिसकी प्रणवोपासना अतीव प्रसिद्ध है । यह उपनिषद् अथर्ववेद की शौनकशाखा का उपनिषद् है । यह उपनिषद् कई सालो से अप्राप्य था । किन्तु कुछ ही साल पहले यह उपनिषद् मद्रास के अडियार पुस्तकालय के ग्रंथसंग्रहमें से एक प्रत मिल आने से इसका मूल पाठ प्राप्त हुआ । इस उपनिषद् में केवल पांच कण्डिकाये है । जिसमें प्रणव अथवा उद्गीथ को विश्वयज्ञ और जीवन की प्रतिष्ठा माना गया है । जैसे की यज्ञ के ३ सवन, ३ देवता, ३ छंद और प्रणव की ३ मात्रा यह त्रिकका स्वरूप है । इसके साथ प्रणव की चौथी मात्रा मिल जाने से विश्व स्वस्तिक का रूप बनता है । इस तथ्य को इस उपनिषद् में एक छोटी सी कहानी के माध्यम से समझाया गया है ।

देवता और आसुरो के बीच में युद्ध होता है । जिसमें असुरो के आक्रमण के सामने देवो की पराजय हो जाती है । तब इन्द्र ने गायत्री को प्रतिनिधि बना कर भेजा । लेकिन वह असुरो से डर कर वापस आ गई और कहने लगी कि - इन असुरो को जितना मेरे सामर्थ्य के बहार की बात है । तब इन्द्रने प्रणव को गायत्री की मदद के लिए जाने को कहा । आप में अक्षरब्रह्मकी शक्ति है । इसी लिए आपकी सहायता से गायत्री और देवो की जीत होगी । तब गायत्रीने इन्द्र से कहा कि प्रणव की सहायता से हम जीत जाएंगे तो वह मेरे श्रेय में भागीदार हो जाएगा । तब इन्द्रने गायत्री को आश्वासन देते हुए कहा कि वह ऐसा नहीं करेंगे ।

बाद में इन्द्रने प्रणव से कहा आप गायत्री के सहायक बनो । आपका उच्चारण सबसे पहले होगा उसके बाद प्रणव और गायत्री दोनो ने मिल कर असुरो (जीवन के आसुरी तत्त्व) पर चडाई की । उनकी सहायता के लिए प्रातःसवन (प्रातः काल का यज्ञ) और वस्तु देवगण भी साथ गए । युद्ध में असुरो की पराजय हुई और देवो की जीत हुई । ऐसा होने से गायत्री और प्रणव इन दोनों के वीर्य, शुक्र, ज्योति और अमृत सब एक समान हो गए । जैसा प्रभाव गायत्री का है वैसा ही प्रभाव प्रणवरूप मूलतत्त्व अर्थात् ब्रह्मतत्त्व का है । इसलिए कहा जाता है कि जितना औस जैसा जगत है वेसा हि इन्द्र है ।

कुछ समय बाद फिरसे देव और दानवो में युद्ध हुआ । इसबार माध्यान्दिन सवन (मध्याह्न के यज्ञ) में पवमान सोम के मंत्रो का गान होने लगा । तब इन्द्रने त्रिष्टुभ माध्यादिन सवन और रुद्र छंद को असुरो के सामने लडने के लिए भेजा और उन सबके अंदर शक्ति संचार करने के लिए प्रणव को उनके साथ जोड दिया । फिरसे अक्षर उद्गीथ (प्रणव) की शक्ति से देवो की जीत हुई । अतः त्रिष्टुप और प्रणव दोनो के वीर्य, शुक्र, ज्योति और अमृत एक समान हो गए ।

तिसरी बार देव और दानवो के बीच में युद्ध हुआ । तब इन्द्रने जगती, सायंसवन और आदिष्ठा के असुरो के सामने लडने के लिए भेजा । इस बार जगती असुरो से डर गई । इसीलिए इन्द्रने फिर से प्रणव अर्थात् उद्गीथ को उसके साथ जाकर सहायता करने को कहा । तब जगती ने गायत्री की तरह शंका व्यक्त की - यदि प्रणव मेरे साथ युद्ध में आएंगे और हमारी जीत होगी तो प्रणव भी जितके श्रेयमें भागीदार होगा । तब इन्द्रने उसे बताया कि महान लोग ऐसी लालसा रखते नहिं, इसलिए प्रणव ऐसा नहिं करेंगे । प्रणव की मदद से देवो की जीत और असुरो की हार हुई । प्रणव जगती का सहायक बना । इसी कारण दोनों के वीर्य, शुक्र, ज्योति और अमृत समान हो गए । वास्तव में प्रणव प्रतिष्ठा तत्त्व अर्थात् सर्व के आधारभूत मूलतत्त्व है ।

'प्रतिष्ठ ह वा एषा यत् प्रणव : ।

सर्वाणि ह वा इमानि भूतानि प्रणव

एव प्रतिष्ठन्ति ॥

इस में जो आदित्य है वही उद्गीथ का रूप है। और वही ब्रह्म भी है। यह वाक्य यजुर्वेद के ब्रह्म सूर्यसमं ज्योतिः (२३-४८) वाक्य में कही जानेवाली बात को याद करवाता है। इस आदित्यरूप उद्गीथ अर्थात् ब्रह्म की उपासना करनी चाहिए।

उपर दी गई परसंगकथा के पश्चात् इस उपनिषद्ने जो सार दिया है वह विचित्र है। इस उपनिषद् के अंत में ऋषिने ऋग्वेद के प्रसिद्ध मंत्र 'चत्वारिंशद्वा श्रुत्या मंत्रं लेख्यं ऋषिने उद्गीथं के रूप के साथ उसका मेल दिखाया गया है।

'चत्वारिंशद्वा त्रयो अस्य पादा इ शीर्षे सप्त हस्तास्ते अस्य।

त्रिधा बद्धो वृषभो रोखीति महादेवो मर्त्यान् आविवेश ॥'

अर्थात् प्रणवरूप उद्गीथ ही महान देव के रूप में सर्व प्राणीजगत में बसनेवाला वृषभ है। उसकी चार मात्राएँ इस वृषभ के चार शीर्ष हैं। त्रयी विधा उसके तीन पैर हैं। परोक्ष और प्रत्यक्ष उसके दो शिर हैं। जिसके कारण उद्गीथ का गान होता है। वह सप्त स्वर उसके सप्त हाथ हैं। सप्त स्वरों में जो मंद, मध्य और तार या उदात्त, अनुदात्त और स्वरित वह वृषभ के तीन बंधन हैं।

इन्द्र ही यह उद्गीथ है और वही वृषभ भी है। ऐसा वेदों की संहिताओं में कई बार कहा गया है। मरुत्वन्तं वृषभं वाक्पानम्। (ऋ. ३-४७-५)

उपनिषदों में भी, जगत को इन्द्र के विश्वरूप वृषभ और छंदों के अमृत भाग से उत्पन्न हुआ कहा है।

'यश्छन्दसां वृषभो विश्वरूपः।

छन्दोभ्योऽध्यमृतात् संबभूव। स में इन्द्री मेघया म्पणोतु।

अतः भगवान् शौनक ने कहा है कि - ॐ यह एकाक्षर मंत्र से ब्रह्म की उपासना करनी चाहिए।

भारत में महिला आरक्षण विधेयक : महिला सशक्तिकरण

श्री ओम प्रकाश मलिक
सहा. प्राध्यापक (राजनीति विज्ञान)
शासकीय महाविद्यालय कुण्डग,
जबलपुर (म.प्र.)

महिला सशक्तिकरण का उद्देश्य सदियों से चले आ रहे पुरुष प्रधान समाज में महिलाओं को मुक्ति दिलवाना, पुरुष के समकक्ष स्थान प्रदान करना, महिलाओं की सार्वजनिक जीवन में भूमिका निभाना, महिला उत्पीड़न के विभिन्न पहलुओं को समझने की दिशा में निरंतर प्रयासरत् व गतिशील रहने से है।

राजनैतिक समानता, न्याय और राजनैतिक प्रणाली की वैधता की दृष्टि से संसद में महिलाओं के लिये आरक्षण बहुत महत्वपूर्ण है। उनकी मुक्ति, आत्मसम्मान दिलाने आत्मनिर्भर बनाने सामाजिक समानता स्थापित करने हेतु आरक्षण होना आवश्यक है।

वर्ग और जाति की तरह यह लिंग भी सामाजिक, आर्थिक श्रेणी है। लिंग को यदि ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्य में देखा जाये तो अनुभव यही बताता है कि सभी वर्गों, धर्मों और जातियों में महिलाओं को आश्रित बनाकर रखा गया था। उनका सामाजिक, राजनैतिक, आर्थिक शोषण किया गया। समाज में उनका दर्जा निम्न रहा है।

हमारे धर्मग्रंथों में नारी को देवी का दर्जा दिया गया है इन्हें दया का अवतार, अन्नपूर्णा और बुराई का नाश करने वाली दुर्गा, और न जन्मे कितने नामों से पुकारा गया है लेकिन वास्तव में वे सदियों से घरों की चहारदीवारी में कैद हो कैदी की भूमिका निभाती रही हैं। कुछ इसके अपवाद हो सकते हैं। हमारे समाज की ऐसी सोच है कि वे जन्म से ही भेदभाव का शिकार हो जाती हैं।

www.vidyawarta.com

MAH/MUL/03061/2012
ISSN 2319 9318

Vidyawarta™

Editor
Dr. Bapu G. Gholap
+9198 50 20 32 95
+9175 08 05 76 95

International Multilingual Research Journal

Managing Director
Chooke Archana
vidyawarta@gmail.com
harshwardhanpubl@gmail.com

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. At.Post.Limbaganesh, Tq.Dist.Beed Pin-431126 (Maharashtra)

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors

Ref.No. Accept/July 2016/ 174

Date : 10/ 07 /2016

To,
मायाबेन रमणभाई परमार
पी.एच.डी. कार्यकर
धोलका. जि. अहमदाबाद (गुजरात)

Subject : Regarding the Selection of Research Paper for
VIDYAWARTA.(ISSN 2319 9318) (Impact factor 3.102)

R/ Sir/Madam,

We are very glad to make you know that the editorial board of 'Vidyawarta'
has selected your Research Paper entitled “ शौनकोपनिषद्में प्रणवोपासना ”

Your paper was found to be original. Your paper will be published in
Issue-07, Vol-02. Which will be published on **30 July 2014.** A copy of the printed
Issue will be sent to you by Registered Post.

Thank you for sending your valuable writing for VIDYAWARTA.

Editor

Dr. Gholap Bapu Ganpat
C/o. Shiva Jirao Deshmukh
Snehanagar, PARLI-VAJNATH
Dist. Beed 431515(M.S.)

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

International Multilingual Research Journal

VidyawartaTM

Issu-VI, Vol-III, April. to June. 2014

Editor

Dr. Bapu G. Gholap

॥ अनुक्रमणिका ॥

- 1) सौन्दरनन्द महाकाव्य में दर्पण
Dr. Manju Gupta, Ballabgarh || Pg.08
- 2) कथा सतीसर उपन्यास में व्यक्त आतंकवाद - एक अध्ययन
प्रा. माने गणपत श्रीपतराव, लातूर || Pg.10
- 3) साठोत्तर हिन्दी नाटकों में स्त्री बोध
डॉ. गोपीराम शर्मा, श्रीगंगानगर (राजस्थान) || Pg.12
- 4) क्रिया विवेचनम्
ललित प्रधान आर्य, दिल्ली विश्वविद्यालय, दिल्ली || Pg.14
- 5) संन्यस्तजीवनपरिचय
मायाबेन रमणभाई परमार, अहमदाबाद (गुजरात) || Pg.17 ✓
- 6) आधुनिक समय में वेदों का महत्त्व
भारत कुमार, दिल्ली विश्वविद्यालय, दिल्ली || Pg.19
- 7) आत्मा का स्वरूप : कुन्दमुन्दाचार्य के मत में
खुशबु कुमारी जैन, तिमारपुर, दिल्ली || Pg.22
- 8) महात्मा गाँधी राष्ट्रीय ग्रामीण रोजगार गारंटी अधिनियम
डॉ० बाबूलाल राम, आरा || Pg.24
- 9) गुण में गुण की कल्पना पर विचार (नसनप्रसादिनी के सन्दर्भ में)
राजेन्द्र कुमार, दिल्ली विश्वविद्यालय, दिल्ली || Pg.27
- 10) नागार्जुन द्वारा प्रमाणवाद का खंडन (विग्रह-व्यावर्तनी के परिप्रेक्ष्य)
मोनिका शिवहरे, दिल्ली || Pg.29
- 11) चार्वाक दर्शन के नीतिशास्त्र का समीक्षात्मक अध्ययन
विभा रानी, गोरखपुर (उत्तरप्रदेश) || Pg.36
- 12) भिलाई विधानसभा चुनाव २००८ के संदर्भ में मतदाताओं की वैचारिक पृष्ठभूमि
सलिता पटेल, दुर्ग (छ.ग.), प्राचार्य डॉ मेश्राम, डोंगरगढ (छ.ग) प्राचार्य, डॉ.सूर्यवंशी || Pg.43
- 13) बौद्ध साहित्य में आहार सम्बन्धी अवधारणा
श्रीमती रावत एन. || Pg.46

अन्तर नहीं है। केवल परिस्पन्द और अपरिस्पन्द के रूप में तथा विशेष और सामान्य के रूप में दोनों में भेद है।¹⁹

(Footnotes)

- 1 सर्वाणि नामानि आख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्त समयष्टच। नि. 1.12
- 2 त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायते इति शाकपूणिः। नि. 7.14
- 3 प्रथमपुरुजैश्चाख्यातस्य। नि. 7.1
- 4 अज्टा. 1.3.1
- 5 सर्वाणि नामानि आख्यातजानि इति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च। नि. 1.12
- 6 काशिका 1.3.1
- 7 लघुमञ्जुजा- पृ 544
- 8 कारकाणां प्रवृत्तिविशेषः क्रिया। महाभाज्य 1.3.1
- 9 इह सर्वेषु साधनेषु सन्निहितेषु कदाचित्पचतीत्येतद् भवति, कदाचिन्न, भवति। यस्मिन् सन्निहिते पचतीत्येतद् भवति सा नूनं क्रिया। अथवा यथा देवदत्त इह भूत्वा पाटलिपुत्रे भवति, सा नूनं क्रिया। म.भा. 1.3.1
- 10 वैयाकरणभूजणसार, धात्वर्थनिर्णय।¹¹वही
- 12 महाभाज्यप्रदीप 3.1.87
- 13 पदमञ्जरी 3.1.1
- 14 परमलघुमञ्जुजा, धात्वर्थनिरूपण
- 15 क्रिया नामेयमत्यन्तापरिदृष्टाऽशाक्या पिण्डीभूता निदर्शयितुं यथा गर्भो निलुण्ठित इति। महाभाज्य 1.3.1
- 16 षड्भावविकारा भवन्तीति वार्ष्ण्यायणिः। जायते स्ति विपरिणमते वर्द्धतेऽपक्षीयते विनश्यतीति। निरुक्त 1.2/3
- 17 वैयाकरणभूजणसार, धात्वर्थनिर्णय 15
- 18 भाववचनो धातुः।
- 19 परिस्पन्दापरिस्पन्दरूपतया क्रियाभावयोर्भेदेनोपन्यासः। महाभाज्यप्रदीप 3.1.87

05

संन्यस्तजीवनपरिचय

मायावेन रमणभाई परमार
पी.एच.डी. कार्यकर
धोलका. जि. अहमदाबाद (गुजरात)

● संन्यास का अर्थ :

सर्वस्व का त्याग यानि संन्यास। संन्यास का व्युत्पद्भिगात अर्थ होता है

सम् + नि + आस् धातु अर्थात् सम्यक्तया छोड देना। ईशोपनिषद में कहा है कि -

‘तेन त्यक्तेन भुञ्जीथाः मा गृधः कस्यस्विद धनम्’ ॥
(ईशावास्योपनिषद - १)

अर्थात् ईश्वर को साक्षी बनाकर जगत का त्याग करके उसका भोग कीजिए। जब मनुष्य अपने वर्णाश्रम के सारे कर्तव्यो का पालन करने के बाद गहनसोच के परिणाम से यह जान जाता है कि जगत अस्थिर है और संसार के त्रिविधदुःखो से मुक्ति पाने के लिये सूद्धा, संपति और यश ईत्यादि का त्याग आवश्यक है, तब मनुष्य सर्वस्व का त्याग करके आद्यात्मिक-जीवन की ओर प्रेरित होता है। वह अंतिम सत्य, शाश्वत-जीवन और परमात्माकी खोज करने को निकल पडता है।

संन्यास हिन्दुधर्म की विशिष्ट देन है। ‘कर्मणा न्यासः इति संन्यासः।’ अर्थात् कर्ममात्रका त्याग करना उसका नाम संन्यास। याज्ञवल्क्यमुनि ने कहा है कि -

वनाद् गृहात् वा कृत्वेष्टिं सार्ववेदसदक्षिणाम् ।
प्राजापत्यां तदन्ते तान् अग्नीन् आरोहृश्वय चात्मनि ॥
अधीतवेदो जपकृत पुत्रवान् अन्नदोऽग्निमान् ।
शक्त्या च यज्ञकृन्मोक्षे मनः कृयाद्गु नान्यथो ॥
(यतिधर्म : ५६/५७)

अर्थात् गृहस्थ वनमें रहे या घरमें रहे पर उसने संन्यास लेने का निर्णयकिया होता तो चारों वेदो के ब्राह्मणो द्वारा यज्ञहोम करवा के व्रत करके चारों अग्नियो को धारण करके प्रवज्या

लें। यज्ञ करने को असमर्थ हो तो जप करके अन्नदान करे। बाद में केवल मोक्ष प्राप्ति में मन लगाना चाहिये। (संन्यास लेना चाहिये) जाबालश्रुति में भी कहा है कि -

'यदी चेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद् गृहाद्वा वनाद् वा।

अथ

पुनरव्रती वा स्नातको वा अस्नातको वा उत्सन्नाग्निको वा
यदहरेव विरजेद्वादहरेव प्रवजेत्।'

(जाबालोपनिषत् : ४)

अर्थात् यदि तीन आश्रमों को पार न करना हो तो ब्रह्मचर्याश्रम से हीसीधा संन्यासाश्रम ग्रहण करे अथवा गृहाश्रम या वानप्रस्थाश्रम के बाद। ब्रह्मचर्य के पूर्व ब्रह्मचर्यव्रत स्नातक या अस्नातक हो या अग्निर्तर्पण रहित हो या सहित हो जब

जोस क्षण वैराग्य उत्पन्न हो तब उसी क्षण प्रव्रज्या (त्यागाश्रम) का स्वीकार कर सकते हैं।

● संन्यासी के भेद :

हारीतश्रुति में कहा है कि -

कुटीचको बहुदको हंसश्चैव तृतीयकः।

चतुर्थः परमो हंसो यो यः पश्यात्स ऊद्गामः॥

अर्थात् कुटीचक, बहुदक, हंस और परमहंस यह चार संन्यासी के भेद हैं। इसमें चौथा भेद परमहंस को श्रेष्ठ संन्यासी माना जाता है।

(१) कुटीचक : जो कुटीयाँ में रहेता हो। त्रिदंड, जनोई और शिखा धारण करता हो और जो अपने घर में ही भोजन लेता हो उस संन्यासी को कुटीचक कहते हैं।

(२) बहुदक : जो अपने परिवार को छोड़कर सात घरों में भिक्षा मांगता हो उस संन्यासी को बहुदक कहते हैं। यह कुटीचक के जैसा ही वेशधारी होता है।

(३) हंस : यह भी कुटीचक की तरह वेशधारी होता है। लेकिन यह एकदंड होता है। यह संन्यासी उपवीत, कपडे का टुकडा, दंड और कमंडल का परिग्रह करता है।

(४) परमहंस : यह एकदंडी संन्यासी है। जो शिखा, जनोई और संध्यादि नित्यकर्म का त्याग करता है।

● संन्यासी का कार्य :

संन्यासी का अंतिम लक्ष्य आत्मा की मुक्ति और जगत का कल्याण करना ही होता है। 'आत्मनो मोक्षार्थं जगतद्विताय च।' संन्यासी मानवजात का निस्वार्थ सेवक होता है। वह आत्मबल से शांति प्राप्त करके जगत में शांति फैलाने

का प्रयत्न करता है। संन्यासी का जन्म ही 'बहुजनहिताय बहुजनसुखाय' के लिये होता है। संन्यासी संसार का त्याग करके जगत को पायमाल होने से बचाता है। बुद्ध, शंकराचार्य, रामानुजाचार्य आदि पुरुष प्रजामें धर्म की नींव डालकर राष्ट्र के लिये प्रेरक बन गए हैं। जब कोई मनुष्य सांसारिक नश्वर विषयो का त्याग करता है तो लोग उसे पागल कहते हैं। लेकिन ऐसे ही मनुष्य समाज में संजीवनीरूप होते हैं।

सच्चा संन्यासी समाज में उर्ध्वगमन की भावना फैलाता है। 'उत्तिष्ठत जाग्रत प्राहृश्वयवरान् निबोधितान्। अर्थात् उठो, जागो और ध्येयप्राप्ति तक लगे रहो। यह संन्यासी के जीवन का मंत्र होता है। ऐसे संन्यासी ही समाज में उन्नत जीवन और शाश्वत सत्य को प्रकाशित कर सकते हैं।

मार्कण्डेय पुराण में सच ही कहा है कि -

संतो सङ्गो हि भेषजम्।

अर्थात् संतजनो का संग सभी आश्रमीयों के लिये अनुपम औषध है।

॥ अस्तु ॥

M.Phil, Ph.D.

प्रबंध का पुस्तक प्रकाशन

आप द्वारा लिखित M.Phil , एवं Ph.D. के प्रबंधों को आप पुस्तक रूप में छपवाना चाहते हैं तो आपके लिए स्वर्णिम अवसर हर्षवर्धन पब्लिकेशन द्वारा प्राप्त है। आपका प्रबंध हम ISBN नंबर के साथ प्रकाशित करते हैं। इसके अतिरिक्त हम विशेषांक, गौरव ग्रंथ, स्मृति ग्रंथ अदि का भी प्रकाशन करते हैं। यदि आप कोई भी किताब प्रकाशित करना चाहते हो तो निम्नलिखित पते पर संपर्क करें।

हर्षवर्धन पब्लिकेशन प्रा.लि. , परली वै जि. बीड

(महाराष्ट्र) भ्रमणध्वनि :

06920096995/ vidyawarta@gmail.com

www.vidyawarta.com

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Vidyawarta™

International Multilingual Research Journal

Editor
Dr. Bapu G. Gholap
+9198 50 20 32 95
+9175 88 05 76 95

Managing Director
Ghodke Archana
vidyawarta@gmail.com
harshwardhan@rediffmail.com

Harshwardhan Publication Pvt. Ltd. At. Post. Limbaganesh, Tq. Dist. Beed Pin-431126 (Maharashtra)

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors

Ref.No. Accept/Apr 2014/ 173

Date : 22/ 04 /2014

To,

मायाबेन रमणभाई परमार

पी.एच.डी. कार्यकर

धोलका. जि. अहमदाबाद (गुजरात)

Subject : Regarding the Selection of Research Paper for
VIDYAWARTA.(ISSN 2319 9318) (Impact factor 3.102)

R/ Sir/Madam,

We are very glad to make you know that the editorial board of 'Vidyawarta' has selected your Research Paper entitled “ संन्यस्तजीवनपरिचय ”

Your paper was found to be original. Your paper will be published in Issue-06, Vol-03. Which will be published on 30 April 2014. A copy of the printed Issue will be sent to you by Registered Post.

Thank you for sending your valuable writing for VIDYAWARTA.

Editor

Dr. Gholap Bapu Ganpat
C/o. Shrivajirao Deshmukh
Sohanagar, PARLI-VAIJNATH
Dist. Beed 431515(M.S.)

Govt. of India,
Trade Marks Registry
Regd. No. 2611690

North Maha. University,
Jalgaon. Approved, जा. उमवि/२१/
इ.अ.मं./३९३/२०१३, Dt.२१.१०.२०१३

International Journal of Multi Disciplinary

HESMA

ISSN : 2319-5959

Journal of

Humanities Health Education Social science, Sports Medical Multidisciplin & All Subjects

Volume-2

Issue-4

April -2014

INDEX

- 1 THE PHILOSOPHY OF SHRI SWAMINARAYAN AND THE UPNISHADS 3
- Dr. Rajkumar S. Topandasani
- 2 MENTAL HEALTH AND ITS RELATION WITH BODY 6
-Dr. P.V.Chaudhari
- 3 HEALTH BENEFITS OF FUNCTIONAL FOODS 8
- Dr. Varsha Patel
- 4 SPORTS AUTHORITY OF GUJARAT DEPARTMENT OF ATHLETICS JUMPER'S IDENTIFICATION & ADVANCE TRAINING PROGRAMME 11
-DR. MANSUKH TAVETHIYA
- 5 IMPORTANCE OF ANOVA TESTING IN RESEARCH IN COMMERCE : AN ANALYTICAL APPROACH 13
-PROF. SUNIL B. TRIVEDI, PROF. MEHUL R. PATEL
- 6 SPORTS SCIENCE 16
- PARMAR LAXMANBHAI K.
- ૭ રાજનીતિ ૧૮
- ડૉ. આનંદકુમાર કે. ચૌહાણ
- ૮ પરસાઈ કે વ્યંગ્યો મેં રાજનીતિ ૨૦
-ડૉ. લવિન્દ્રસિંહ આર. લબાના
- ૯ દિશાહિન દલિત સમાજ ૨૨
-ગિરીશ વી. વળકર
- ૧૦ પસ્તીનાપુરે : હાસ્થકૃતિની સમીક્ષા ૨૪
- ડૉ. હરિભાઈ એલ. વાળા
- ૧૧ વેદકાલીન સામાજિક સ્થિતિ ૨૭
-ડૉ. એલ. એમ. પાનસેરિયા
- ૧૨ મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતી અને પ્રકાશિત ગ્રંથો ૩૦
-ડૉ. દિનેશ જે. ડોડીયા
- ૧૩ ફૂટબોલની રમતમાં કીર્કીંગ કૌશલ્યનું મહત્વ અને ઉપયોગ ૩૩
-રાઠવા સેવલાભાઈ જી.
- ૧૪ શ્રીમદ ગીતાજીમાં આપેલ માનવજીવનનો મુખ્ય -ગૌણ સિદ્ધાંત ૩૫
-પરમાર અજીતસિંહ રંગીતસિંહ
- ૧૫ પ્રાચીન પદ્ધતિ મુજબ શિશુ - સંભાળ ૩૭
- માયાબેન રમણભાઈ પરમાર

પ્રાચીન પદ્ધતિ મુજબ શિશુ - સંભાળ

માયાબેન રમણભાઈ પરમાર

પી. એચ. ડી., કાર્યરત, પોલીસ લાઈન, રૂમ નં. ૪૩, ધોળકા

તા. ધોળકા. જી. અમદાવાદ

Email : mayaben.parmar@yahoo.com મો. ૯૫૧૦૫૮૪૭૩૬

જીવ માત્રને સુખ ગમે છે, દુઃખ કોઈને ગમતું નથી બધા સુખમાં પહેલું સુખ છે પોતાનું આરોગ્ય. 'પહેલું સુખ તે જાતે નર્ચા' પરંતુ ૨૧મી સદીમાં જીવતા મનુષ્યોએ પોતાના સ્વાસ્થ્યને ભૂલી માત્રને માત્ર પેસા પાછળ આંધળી દોટ મૂકે છે. તેનું કારણ કદાચ આ કારમી મોંઘવારી પણ માની શકાય. મોંઘવારી રૂપી રાક્ષસ સામે ટકી રહેવા આજે સ્ત્રી - પુરુષ બંનેએ મળીને આવકોપાર્જન માટે પ્રયત્નો કરવા પડે છે. પરિણામે આવા દોડભાગ ભર્યા જીવનમાં એક સ્ત્રી જ્યારે પોતાના સ્વાસ્થ્ય માટે પણ સમય ફાળવી શકતી નથી તેવા સમયમાં નારી પોતાના નવજાત શિશુની સંભાળ કેવી રીતે રાખે તે એક પડકાર છે. કારણ કે બાળક અજ્ઞાન અને નિર્બળ હોવાથી પોતાના શરીરને કુશળ રાખી શકતો નથી. તે પોતાને ઉછેરનાર વ્યક્તિને આધીન રહે છે. પરિણામે બાળકની રાખેલ સંભાળ પ્રમાણે તે શરીરે સુખી અને દુઃખી થાય છે. સર્વ પ્રાણિયોના આયુષ્યનો પ્રથમ ભાગ બાલ્યાવસ્થા છે. આ અવસ્થામાં જે તેનો ઉછેર કાળજી થાય તો સારા પાયા ઉપર ચણેલ મકાનની પેઠે તેઓ પોતાનું પૂર્ણ આયુષ્ય જે ટૈવી વિદ્ય ન આવે તો લાંબા સમય સુધી વિતાવી શકે છે.

શિશુની પ્રાથમિક સંભાળ :-

આપણે સર્વ જાણીએ છીએ કે નવજાત શિશુ માટે માનુ દૂધ એ ઉત્તમ આહાર છે કારણ કે જન્મથી માંડીને છ માસ સુધી બાળકની સંપૂર્ણ પોષણસંબંધી જરૂરિયાતો માત્ર માના દૂધથી જ સંતોષાય છે. તદુપરાંત માના દૂધમાં રહેલા પ્રોટીન (એન્ટીબોડી) ઘણી બધી જાતના રોગો સામે રક્ષણ આપે છે. ગળાના ચેપથી માંડીને કમળા સુધીના અનેક રોગો સામે રક્ષણ આપવા માનું દૂધ સક્ષમ છે. આમ, છતાં આજની નોકરીયાત સ્ત્રીઓ બાળકને બાટલીનું દૂધ આપે છે. યુનિસેફના આંકડાઓ જણાવે છે કે માનું દૂધ પીનાર બાળક કરતાં બાટલીનું દૂધ પીનાર બાળકને ઝાડા ઉલટી થવાની શક્યતાઓ ૨૫% વધારે હોય છે અને મૃત્યુ થવાની શક્યતા ૧૫% વધારે હોય છે.

બાટલીનું દૂધ પીવાથી બાળકને જાતજાતના ચેપ લાગી શકે છે બાટલીમાંનું દૂધ એક સાથે મોંમા આવી જવાથી ગળા અને કાન વચ્ચેની નળી ખૂલી જાય છે અને કાનમાં ચેપ લાગવાની શક્યતા વધી જાય છે. અન્ય દૂધ કે બેબીફૂડમાં વધુ પ્રમાણમાં ઢેવી મેટલ્સ (ભારે ધાતુઓ) હોવાથી બાળકની કિડનીને વધુ શ્રમ પડે છે. આર્સેનિક, કેડિયમ, સીસુ, તાંબુ, જસત, એલ્યુમિનિયમ વગેરે ધાતુઓનું પ્રમાણ બેબીફૂડમાં તથા અન્ય દૂધમાં વધારે હોવાથી બાળકની કિડની ઉપરાંત હાંડકારોને પણ નુકસાન કરે છે. તેથી દરેક માતાઓને આ વિનંતી છે કે તેઓ બાળકના સારા સ્વાસ્થ્ય માટે તેમને બે વર્ષ સુધી સ્તનપાન કરાવવું જરૂરી છે.

આમ, બાળકના સંભાળના પ્રાથમિક તબક્કામાં સ્તનપાનનું મહત્વ ઘણું જ છે એ સર્વવિદિત છે. પરંતુ આપણે સર્વ એ વાતથી

અજાણ છીએ કે બાળકને માટે કેવું ધાવણ ઉત્તમ છે તેનો સામાન્ય પરિચય 'ભાવ પ્રકાશ' નામના સંસ્કૃત ગ્રંથમાં જોવા મળે છે. જેમ કે :-

મિથ્યાહારવિહારિણ્યા યુષ્ઠા વાતાદયઃ ક્ષિયાઃ ।

દૂપયંતિ પયસ્તેન શરીરે વ્યાધયઃ શિશોઃ ॥

(ભાવ પ્રકાશ પૂર્વખંડ, પ્રથમ ભાગ)

અર્થાત્ 'અહિત આહાર તથા વિહાર કરનારી સ્ત્રીના દૂધને દુષ્ટ થયેલા વાતાદિ દોષ દૂષિત કરે છે, તેથી બાળકના શરીરમાં રોગ થાય છે.

નીરે સ્તન્યં યદેકી સ્યાદવિવર્ણમતંતુમત્ ।

પાંડુરં તનુ શીતં ચ તગુઘં શુદ્ધમાદિશેત્ ॥

(ભાવ પ્રકાશ પૂર્વખંડ, પ્રથમ - ભાગ)

અર્થાત્ 'જે દૂધ પાણી સાથે ભળી જાય, ખરાબ વર્ણ રહિત તંતુ વિનાનું, ધોળું, પાતળું, તથા ઠંડુ હોય, તે શુદ્ધ જાણવું, આ બંને શ્લોક દ્વારા આપણને આ વાતનો ખ્યાલ આવે છે. કે કેવા દૂધને ઉત્તમ માનવું.

હવે પ્રશ્ન એ છે કે બાળકને સ્તનપાન કરાવનારી સ્ત્રી કેવા લક્ષણોથી યુક્ત હોવી જોઈએ. તે આપને 'ભાવ પ્રકાશ' ગ્રંથના પૂર્વખંડના પ્રથમ ભાગમાંથી લીધેલા આ બંને શ્લોક દ્વારા જોઈશું.

પીતાય યદિ બાલસ્ય વિદધ્યાદુપમાતરં ।

સુવિચાર્યં ગુણાન્દોષાન્ કુર્યાન્દ્વાત્રી તદેદ્દશીમ્ ॥

અર્થાત્ 'કદી બાળકને ધાવવા માટે ધાવ (સ્તનપાન કરાવનારી સ્ત્રી) રાખવી હોય, તો તેના ગુણદોષ સારી રીતે વિચાર કરી, આપી રાખવી;

સુવર્ણા મધ્યવયસં સચ્ચ્રીલાંમુદિતા સદા ।

શુદ્ધદુઘાં બહુક્ષીરાં કુલીનામતિવત્સલામ્ ॥

સ્વાધીનામત્પસંતુષ્ટાં નિજપુત્રદ્દશં શિશૌ ।

જેવી કે સારા વર્ણનવાળી, મધ્યમ વયની, સુશીલ, સદા પ્રસન્ન રહેનારી, શુદ્ધ તથા ઘણા દૂધવાળી, કુલીન બાળક ઉપર અતિ સ્નેહ રાખનાર, સ્વાધીન, ચોડામાં સંતુષ્ટ તથા બાળકને પોતાના પુત્ર સમાન ગણનારી રાખવી; ધાવના લક્ષણો જાણ્યા પછી બાળકને કેવી રીતે સ્તનપાન કરાવવું તેનો નિર્દેશ આ શ્લોકમાં જોવા મળે છે.

વાલમંકે સુખં દધ્યાત્રચૈનં તર્જયેત્કચિત્ ।

સહસા વોધયૈત્રૈવ નાયોગ્યમુપવેશયત્ ॥

(ભાવ પ્રકાશ પૂ. ખં. પ્ર. ભા)

'બાળકને સુખ થાય તે રીતે ખોળામાં લેવું ક્યારે પણ તરછોડવું નહિ. એકદમ જગાડવું નહિ ને અયોગ્ય સ્થાને બેસાડવું નહિ. આમ સ્નેહપૂર્વક સ્તનપાન કરાવવું. ત્યારબાદ છ માસ પૂર્ણ થતાં બાળકને સ્તનપાન સાથે સાથે અન્નપાન કેવી રીતે કરાવવું ?

यधोक्तविधिना बालं मासि षष्ठेऽष्टमेऽपि च ।
अत्रं संप्राशयेत्किंचित्तत्तस्तदुर्घयन्कृमात् ॥
(भाव प्रकाश पू. भं. प्र. भा)
'पछी जाण्डने छहे अथवा आठमा मासे घटती रीते कंठक
अल्ल यटाडवुं, ने पछी ते कमशी वधारतां भवरावतुं जपुं.'
आ थप जाणना आंतरिक पोषणनी तथा संजाणनी वात
हवे जाण्डना आल्ल संजाणनी वात
अभ्यंगोद्धर्तनं स्नानं नेत्रयोरंजनं तथा ।
वसनं मृदु यत्रच्च पथ्यान्येतानि सर्वथा ॥
(भाव प्रकाश पू. भं. प्र. भा)
नाशुचौ विसृजेद्दालं नाकाशे विषमे न च ।
नोष्ममारुतवर्षेषु रजोधूमोदकेषु च ॥
(सुश्रुतसंहिता शारीरस्थान अ. १०)
१. तेने तेव चोणवुं. (भाविश कटवी)
२. शरीर चोणी नवराववुं.
३. आंभमां आंजण आंजवुं.
४. ऋतु अनुसार कोमण वस्त्र पहरेववा.

५. जाण्डने गंटा स्थानमां रहेवा हेवुं नठि.
६. उरें उलाणवुं नठि, विषम स्थाने जेसाडवुं नठि.
७. उना वायु, वर्षाट, धूल, धूमाडा तथा पाणीमां रहेवा हेवुं
नठि.
आ उपरांत जाण्डना शारीरिक तथा मानसिक विकासमां
जाण्डनी प्रसन्नता घणो महत्त्वनो भाग भजवे छे. तेसी जाण्डने
प्रसन्न राणवुं पण जइरी छे.
रोदयेत् न त्रचित्कार्ये विधिमावश्यकं विना ॥
(भाव प्रकाश)
आवश्यक कार्यां विना जाण्डने रडाववुं नठि तथा तेना
चितने अनुसरवुं, तेने सटा राण राणवुं.
(भाव प्रकाश)
आम, आजना आधुनिक युगमां शिशु उछेरमां आपणे
वैज्ञानिक टणनी साथे साथे प्राचीन पद्धतियोनो पण सहारो लपंछे तो
घण भरा अंशे जाण विकास हरमां वृद्धि लावी शकीछे तेम छे.
अस्तु

HESMA

ISSN : 2319-5959

International Journal of Multi Disciplinary

Certificate

This is to certify that the Research Article /Paper/
Case Study titled

ପ୍ରାଚୀନ ପଦ୍ଧତି ମୁକ୍ତ ଶିଶୁ-ସମ୍ଭାଳ
(Panchim Paddhati mukta shishu-Sambhal)

Author : Purnima Mayaben Ramambhai

Submitted by you published in

Month April Year 2014, Volume 2,

Issue 4 Page No. 37 in this

Open Access Peer Reviewed Refereed Journal.

For further Information Please Visit

www.ramatjagat.com

Publisher
Hesma

Chief Editor
Hesma

International Journal of Multi Disciplinary

HESMA

ISSN : 2319-5959

Journal of

Humanities Health Education Social science, Sports Medical Multidisciplin & All Subjects

Volume-2

Issue-6

June -2014

INDEX

1	STRESS MANAGEMENT: STRESS AND SPORTS PERFORMANCE - Dr. Jaymal S. Naik	3
2	HARMFUL EFFECTS OF ALCOHOL & SMOKING - Shailesh kumar rathod, Dr. H. I. Vala	6
3	ROCK CLIMBING: TECHNIQUES AND PRINCIPLES -Yajuvendrasinh L Jethwa	7
4	GOAL SETTING: PSYCHOLOGICAL PREPARATION OF SPORTS COMPETITION -Bhavikkumar H Kantesariya	9
5	EFFECTS OF WALKING AND JOGGING PROGRAMME ON CARDIO VASCULAR ENDURANCE AMONG THE MIDDLE AGED MEN - SUTHAR PULKIT V.	11
6	PHYSICAL ACTIVITY, EXERCISE AND PHYSICAL FITNESS - DADHANIYA VIDHIN H.	14
7	A COMPARATIVE STUDY ON ANXIETY AMONG CHESS AND CARROM MALE PLAYERS OF VNSGU - SURAT - Manesh K. Patel	17
8	A COMPARATIVE STUDY ON PHYSICAL FITNESS AMONG DISTRICT LEVEL KABADDI AND KHO-KHO PLAYERS - JITENDRA P. PATEL	19
9	INFORMATION COMMUNICATION & TECHNOLOGY IN AUTOMATION OF LIBRARIES - PATEL HETAL HARIBHAI	21
10	WORK PARTICIPATION OF FEMALE AND EMERGING LABOUR LAWS IN INDIA - Yogini B Simpi	23
૧૧	સંસ્કૃત સાહિત્ય મેં ધર્મશાસ્ત્ર કા વિકાસ - માછી અનીલકુમાર વાવુમાઈ	૨૭
૧૨	મહિલા સશક્તિકરણ: દશા અને દિશા -પ્રો. બલભદ્રસિંહ એસ. મંડોરા	૨૮
૧૩	વેદના સંદર્ભે માનવનો આનંદ - ડૉ. બી. એમ. પ્રજાપતિ	૩૦
૧૪	ઈલા આરબ મહેતા કૃત- બ્રહ્મીસ પુતળીની વેદના - નવલકથામાં નારી સંવેદના -એક અભ્યાસ - પટેલ નરેન્દ્રકુમાર એ.	૩૨
૧૫	મહાભારતના આરણ્યક પર્વના આખ્યાનોનો માનવ સંદેશ - પરમાર અણ્ણતસિંહ રંગીતસિંહ	૩૫
૧૬	ગુણ-કર્મનુસાર વર્ણવિભાગ -પરમાર માયાબેન રમણભાઈ	૩૬
૧૭	શ્રીમચ્છંકરાચાર્ય રચિત તત્વબોધમાં કેવલાદ્વૈત સિદ્ધાંત નિરૂપણ - નરેશ જી. વણગારા	૩૮
૧૮	ગુજરાત રાજ્યના રાહબરોની સામાજિક-આર્થિક સ્થિતિ અને સિદ્ધિનો અભ્યાસ - પ્રો. આર. કે. કુટેશી	૪૨
૧૯	નટવરલાલ મોહનલાલ રાવલ (સ્વાતંત્ર્ય સેનાની) (૧૯૧૯-૧૯૮૦) - મેહુલ યુ. ઠાકોર	૪૪
૨૦	રાષ્ટ્રીય કદાના કરાટે, જૂડો અને કુસ્તી રમતના ખેલાડીઓના શરીરઅંગ પરિમિતિનો તુલનાત્મક અભ્યાસ. - ગૌરવ કુ. ઠાકોર	૪૬

ગુણ-કર્મનુસાર વર્ણવિભાગ

પરમાર માયાબેન રમણભાઈ
એમ.એ., એમ.ફીલ. સ્લેટ, પી.એચ.ડી. કાર્યરત
પોલીસ લાઈન ૩. નં. ૪૩ ધોળકા, અમદાવાદ

૨૧ મી સદીમાં જીવતો મનુષ્ય આધુનિક વિચારસરણી ધરાવે છે. પરંતુ જ્યારે જાતિની વાત આવે ત્યારે ઊંચ-નીચનાં ભેદભાવરૂપી કાદવમાં ગોથા મારે છે ને પ્રમાણ તરીકે શાસ્ત્રોનો આધાર આપતા કહે છે કે ભગવાને પોતે આ ભેદભાવ ઉત્પન્ન કર્યો છે જેમ કે-

બ્રાહ્મણોઽસ્ય મુખમાસીદ્ બાહુઃ રાજન્યઃ કૃત ।

ઝરુ તદસ્ય યદ્વૈશ્ય : પદ્ભ્યાં શુદ્રો અજાયત ॥

(ઋગ્વેદ ૧૦.૧૦.૧૨)

અર્થાત્ વેદપુસ્તકનાં મુખમાંથી બ્રાહ્મણ બાહુમાંથી ક્ષત્રિય, બંધમાંથી વૈશ્ય તથા પગમાંથી શુદ્ર ઉત્પન્ન થયા. તેવી જ રીતે -

ચાતુવર્ણ્ય મયા સૃષ્ટં ગુણકર્મવિભાગશ- ।

(શ્રી. મ. ગીતા ૪-૧૩)

અર્થાત્ 'ગુણો અને કર્મોના વિભાગ કરીને મેં ચાર વર્ણો (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર) નું સર્જન કર્યું છે.'

હવે ઉપરોક્ત ઋગ્વેદમંત્ર તથા ગીતાના સ્લોકનો બરાબર વિચાર કરીએ તો એક તથ્ય સામે આવશે કે અહીં જે વર્ણવિભાગ આપેલ છે. તેનો આદાર 'કર્મ' છે. જેમકે અધ્યયન-અધ્યાપન કાર્ય કરે તે બ્રાહ્મણ રક્ષણ કરે તે ક્ષત્રિય ખેતી-વેપાર-પશુપાલન કરે તે વૈશ્ય તથા આ ત્રિવર્ણની સેવા કરે તે શુદ્ર. પરંતુ કેટલાક અલ્પમતિવાળા મનુષ્યો આ વર્ણવિભાગને 'જન્મ' સાથે જોડીને ઊંચનીચના ભેદભાવ ઊભા કરતા જોવા મળે છે. તેઓ માને છે કે બ્રાહ્મણનાં ઘરે જન્મે તે બ્રાહ્મણ કહેવાય. તેવી જ રીતે ક્ષત્રિયનો વંશ જ ક્ષત્રિય, વૈશ્યનો વંશ જ વૈશ્ય તથા શુદ્રનો વંશ જ શુદ્ર કહેવાય. આમ, કર્મના સ્થાને જન્મને પ્રાધાન્ય આપીને વર્ણવિભાગ કરી ઊંચનીચનાં દૂષણને ફેલાવવામાં આવે છે. 'મેરા ભારત મહાન' કહેવા માત્રથી આપણા દેશની મહાનતા સિદ્ધ નથી થતી. વિશ્વમાં આપણા ભારત દેશને મહાન સિદ્ધ કરવો હશે તો સમાજમાં રહેલા દહેજ, સ્ત્રીભૂણ હત્યા, જાતિવાદ, ઊંચનીચ જેવા અનેક દૂષણોને દૂર કરવા પડશે. વિશ્વમાં આપણા દેશની અસ્મિતા જાળવવા માટે ઊંચનીચનાં ભેદભાવો દૂર કરી એકજૂથ બની આગળ વધવું પડશે. આમ, કર્મ અનુસાર પાડેલ વર્ણવિભાગને સમજવા કર્મને પણ સમજવું જરૂરી છે. મનુષ્ય ત્રણ ગુણોનો બનેલો છે. સત્ય, રજસ, તમસ, માટે તેના કર્મો પણ આ ગુણને આધારે થાય છે.

નિયતં સદ્ગ્રહિતમ્ અરાગદ્વેષતઃ કૃતમ ।

અફલપ્રેત્સુના કર્મ યત્તત્સાત્ત્વિકમુચ્યતે ॥

(ગીતા - ૧૮/૨૩)

અર્થાત્ નિયમિત રીતે અભિમાન રહિત થઈને રાગદ્વેષ છોડીને ફળની ઈચ્છા રાખ્યા વગર નિષ્કામપણે જે કર્મ કરવામાં આવે છે તે સાત્ત્વિક ધર્મ છે. વળી, આ કાર્ય હું જ કરી શકું. એવા અહંકારપૂર્વક અને તેના માટે ખૂબ કામ કરે તે રાજસકર્મ છે જે કર્મ કરાવામાં શક્તિનો ધનનો દુર્લભ થાય, સહિંસા ને પરપીડા થાય. પોતાનું સામર્થ્ય

જાણ્યા વગર, વિચાર વિના, અવિવેકપૂર્ણ કર્મ કરે તેને તામસકર્મ કહે છે. આ ત્રણ કર્મોનું ભગવાન વેદવ્યાસે ભીષ્મપર્વ (૪૨/૪૧) માં વિસ્તૃત વર્ણન છે.

બ્રાહ્મણ-ક્ષત્રિય-વિશાં-શુદ્રાણાં ચ પરંતપ ।

કર્માણિ પ્રવિભક્તાનિ સ્વભાવપ્રભવૈર્ગુણૈઃ ॥

(મ.ભા.ભી.પ. ૪૨/૪૧)

મહાભારતમાં આવતા આ સ્લોકની 'નીલકંઠી' ટીકામાં આચાર્ય નીલકંઠ લખે છે કે - 'સ્વભાવજન્ય ગુણો વડે બ્રાહ્મણ-ક્ષત્રિય-વૈશ્ય અને શુદ્રોના કર્મનો વિભાગ થયો છે. પણ માત્ર જ્ઞાતિ-જાતિજન્ય ગુણોથી નહિ, કારણ કે જાતિથી બ્રાહ્મણ એવા દ્રોણાચાર્ય વગેરેમાં ક્ષત્રિયનું શોર્ય હતું. તો ભરત વગેરે રાજાઓ ક્ષત્રિય હોવા છતાં તેમનામાં શમ-દમ-તિતિક્ષા વગેરે બ્રાહ્મણના ગુણો હતા. આમ, જે કોઈ વર્ણમાં શમાદિ ગુણો દેખાય તે શુદ્ર હોવા છતાં આ લક્ષણોથી એને બ્રાહ્મણ જ જાણવો. અને જે જાતિએ બ્રાહ્મણ હોવા છતાં તેમાં શુદ્ર ધર્મ દેખાય તો તે શુદ્ર જ છે. આ વાતના સમર્થનમાં એવા ઘણા શાસ્ત્ર વચનો છે. જેનાથી સિદ્ધ થાય છે કે મનુષ્યની જાતિ-વર્ણ તેના જન્મથી નહિ પરંતુ તેના કર્મ-સ્વભાવથી સિદ્ધ થાય છે. આવા શાસ્ત્રવચનો નીચે મુજબ છે :

૧. સદ્ગુણો બ્રાહ્મણો વર્ણઃ ક્ષત્રિયસ્તુ રજોગુણઃ ।

તમોગુણસ્તથા વૈશ્યો ગુણસામ્યાતુ શુદ્રતા ॥

- બ્રાહ્મણ સત્ત્વગુણવાળો, ક્ષત્રિય રજોગુણવાળો ને વૈશ્ય તમોગુણવાળો હોય છે. જેનામાં ત્રણે ગુણ સરખા પ્રમાણમાં હોતે શુદ્ર હોય છે.

(ભવિષ્યપુરાણ : ૩-૪-૨૩)

૨. સત્ત્વાધિકો બ્રાહ્મણઃ સ્યાત્ ક્ષત્રિયસ્તુ રજોધિકઃ

તમોધિકો ભવેદ્ વૈશ્યો ગુણસામ્યાતુ શુદ્રતા ॥

- બ્રાહ્મણમાં સત્ત્વગુણ, ક્ષત્રિયનાં રજોગુણ ને વૈશ્યમાં તમોગુણ અધિક હોય છે. જ્યારે શુદ્રમાં ત્રણે ગુણ સરખા હોય છે.

(મહાભારત)

૩. શુદ્રયોનૌ હિ જાતસ્ય સદ્ગુણાનુપતિષ્ઠતઃ

વૈશ્યત્વં ભવતિ બ્રહ્મન્ ક્ષત્રિયત્વં તથૈવ ચ ।

આર્જવે વર્તમાનસ્ય બ્રાહ્મણ્યમભિજાયતે ॥

- શુદ્ર યોનિમાં જન્મેલો માણસ જો સદ્ગુણનું અનુશીલન કરે તો, હે બ્રાહ્મણ! તે વૈશ્ય બને છે, તે ક્ષત્રિય પણ બને છે અને સરળ વર્તન રાખે તો બ્રાહ્મણપદને પામે છે.

(મહાભારત વનપર્વ : ૨૧૬, ૧૧-૨)

૪. ન જાતિઃ કારણં તાત ગુણાઃ કલ્યાણકારણમ્ ।

વૃત્તસ્થમપિ ચાણ્ડાલં તં દેવા બ્રાહ્મણં વિદુઃ ॥

હે વલ્લભ અમુક જાતિમાં જન્મ લેવાથી કલ્યાણ થતું નથી. સદ્વર્તન

કરનાર ચાંડાલ હોય તો પણ તેને દેવો બ્રાહ્મણ માને છે.

(શુકનીતિ : ૧/૩૮)

(મહા. અનુશાસનપર્વ ૧૪૩/૪૯)

૫. સર્વોઽયં બ્રાહ્મણો લોકે વૃત્તેન તુ વિધીયતે ।
વૃત્તે સ્થિતસ્તુ શુદ્રોઽપિ બ્રાહ્મણત્વં નિયચ્છતિ ॥
- જગતમાં બ્રાહ્મણમાત્ર સર્વર્તન વડે બ્રાહ્મણ થાય છે. સર્વર્તન કરનાર શુદ્ર પણ બ્રાહ્મણત્વ પામે છે.

(મહા. અનુશાસનપર્વ ૧૪૩/૫૦)

૬. શુદ્રોઽપિ શીલસંપન્નો બ્રાહ્મણદધિકો ભવેત્ ।
બ્રાહ્મણો વિગતાચારઃ શુદ્રાદ્ધીનતરો ભવેત્ ॥
- શુદ્ર પણ શીલવાન હોય તો બ્રાહ્મણ કરતા ચડિયાતો છે. બ્રાહ્મણ બે અનાચારી હોય તો શુદ્રથી હલકો છે.

(ભવિષ્યપુરાણ : ૧-૪-૩૧)

૭. ન જાત્યા બ્રાહ્મણશ્ચાત્ર ક્ષત્રિયો વૈશ્ય હ્રવ વા ।
ન શુદ્રો ન ચ વૈ મ્લેચ્છે ભેદિતા ગુણકર્મભિઃ ॥
- બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર ને મ્લેચ્છ જન્મથી થતા નથી એ વિભાગ તો ગુણકર્મ અનુસાર પાડેલા છે.

૮. જાતો વ્યાસસ્તુ કૈવર્યાઃ શ્રવાક્યાશ્ચપરાશરઃ ।
શુક્યાં શુકઃ કમાદાહ્યસ્તથોલૂક્યાઃ સુતોઽભવત્ ॥
હરિલીગર્ભસમ્ભૂત ઋષ્યશ્રુઙ્ગો મહામુનિઃ ।
તપસા બ્રાહ્મણો જાતઃ સંસ્કારાસ્તેન કારણમ્ ॥
ગણિકા ગર્મસમ્ભૂતો વસિષ્ઠશ્ચ મહામુનિઃ ।
તપસા બ્રાહ્મણો જાતઃ સંસ્કારાસ્તેન કારણમ્ ॥

વ્યાસમુનિ માછલાના, પરાશરમુનિ ચાંડાલીના, શુક શુકીના, ને કણાદમુનિ ઉલૂકીના દીકરા હતા. હરિણીનાં પેટે જન્મેલા મહામુનિ ઋષ્યશ્રુંગ તપ વડે બ્રાહ્મણ થયા હતા. ગણિકાના પેટે જન્મેલા મહામુનિ વસિષ્ઠ તપ વડે બ્રાહ્મણ થયા હતા. એટલે સંસ્કાર પરથી જ વર્ણ નક્કી થાય છે.

(ભવિષ્યપુરાણ : ૧/૪૨/૨૨, ૨૬, ૨૯)

આમ ઉપરોક્ત શાસ્ત્રોક્ત વચનોથી સમજી શકાય છે કે ધર્મના નામે આજે લોકો ઊંચનીચના ભાવો ઉત્પન્ન કરે છે તે તદ્દન ખોટા છે માટે જન્મને નહિ પણ કર્મને મહત્ત્વ આપી નાત-જાતના ભેદો દૂર કરી ભાઈચારામાં એકસૂત્ર બની દેશને મજબૂત બનાવીએ.

HESMA

ISSN : 2319-5959

International Journal of Multi Disciplinary

Certificate

This is to certify that the Research Article /Paper/
Case Study titled

ગુણ - કર્મનુસાર વર્ગ-વિભાગ

(Gun-karmanusar varn-vibhag)

Author : Padmaja Mayaben Ramambhai

Submitted by you published in

Month June Year 2014, Volume 2,

Issue 6 Page No. 36 in this

Open Access Peer Reviewed Refereed Journal.

For further Information Please Visit

www.ramatjagat.com

Publisher
Hesma

Chief Editor
Hesma

International Journal of Multi Disciplinary

HESMA

ISSN : 2319-5959

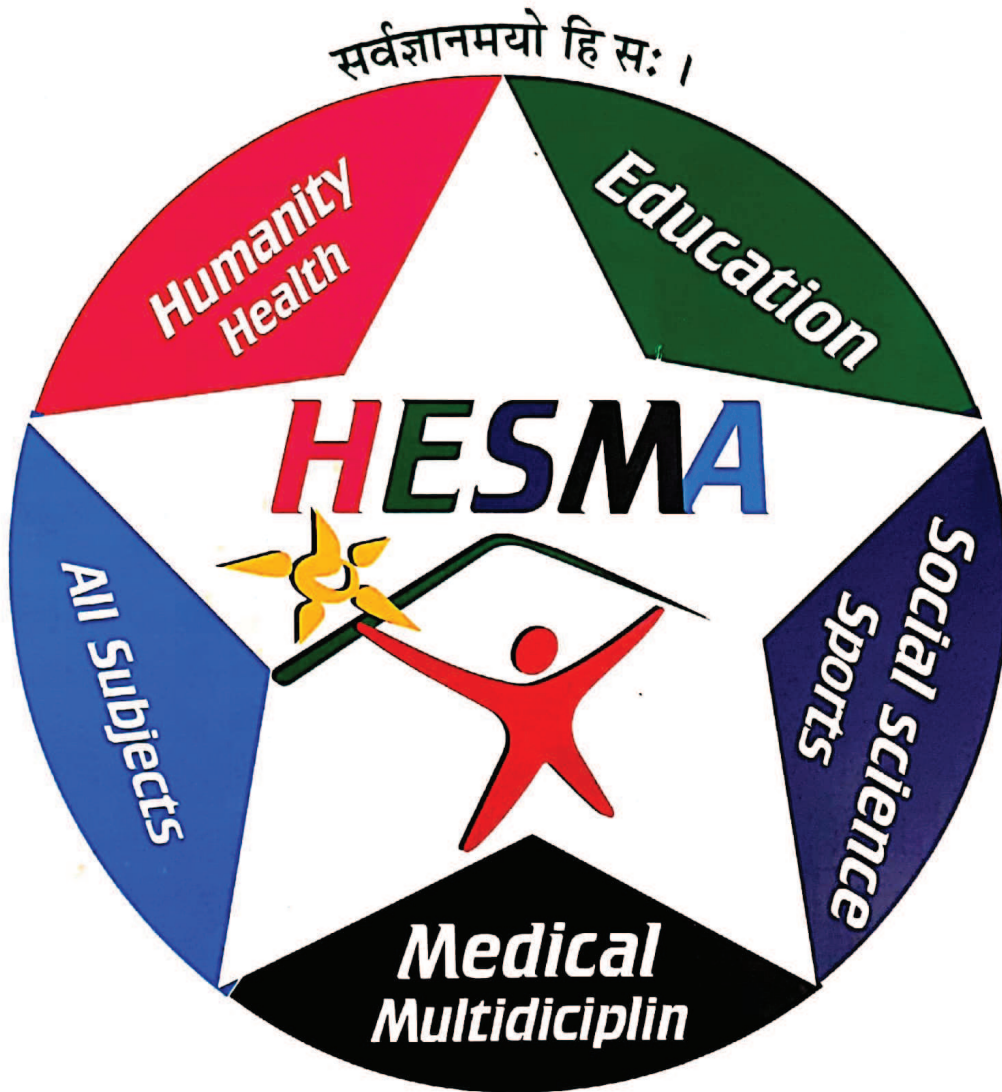
Journal of

Humanities Health Education Social science, Sports Medical Multidisciplin & All Subjects

Volume-2

Issue-5

May -2014

INDEX

1	A STUDY OF THE POLYTECHNIC COLLEGE LIBRARY
COLLECTION DEVELOPMENT, SERVICES AND USER
SATISFACTION
- PATEL HETAL HARIBHAI	3
2	EFFECT OF YOGASANAS ON CARDIOVASCULAR ENDURANCE
AND FLEXIBILITY AMONG POST GRADUATE STUDENTS
- Mr.Yogeshkumar L. Chaudhari-	5
3	ભારતમાં રમતગમત અને રાજકારણ
-ડૉ. હરીશ એમ. દેસાઈ	૭
૪	દર્શન, ધર્મ અને વિજ્ઞાનનો સમીક્ષાત્મક દ્રષ્ટિકોણ
- ડૉ. ભીખાભાઈ એમ. પ્રજાપતિ	૧૦
૫	આલોક પરલોકમાં હાસ્ય
- ડૉ. હરીભાઈ એલ. વાળા	૧૨
૬	રમત ગમતમાં આહારનું મહત્વ
- પ્રા. ડો. ભરતભાઈ એમ. પટેલ	૧૭
૭	અમૃત વરસે નેણની સમીક્ષા
- પ્રા. કર્શનભાઈ આર. બારડ	૧૯
૮	શ્વેતાશ્વરોપનિષદમાં રહેલું તત્ત્વજ્ઞાન ✓
- માયાબેન રમણભાઈ પરમાર	૨૧
૯	ફૂટબોલની રમતના મૂળભૂત નિયમો
- રાઠવા સેવલાભાઈ જી.	૨૩
૧૦	અપૂરતું પોષણ : બાળસ્વાસ્થ્યનું અવરોધક
- ભારતી ગાંવીત	૨૫

શ્વેતાશ્વરોપનિષદમાં રહેલું તત્ત્વજ્ઞાન

માયાબેન રમણભાઈ પરમાર

(પી.એચ.ડી. કાર્યરત) ધોળકા

તા. ધોળકા, જી. અમદાવાદ મો. ૯૫૧૦૫૮૪૭૩૬

સર્વોપનિષદ ગાવો દુઘા ગોપાલનંદન: । આ ઉક્તિ અનુસાર 'ગીતાના અમૃત સ્વરૂપ દુધને આપનારી ગાયો એટલે ઉપનિષદ' એ સર્વવિદિત છે. સાદી ભાષામાં કહીએ તો વાદ કે વિવાદ નહીં પરંતુ સર્વ-સુંદર-સંવાદ એટલે ઉપનિષદ.

સામ્રત ૧૦૮ જેટલા ઉપનિષદો પ્રચલિત છે જેમાં દશ ઉપનિષદોને પ્રધાન માનવામાં આવે છે જેમ કે -

ઈશ-કેન-કઠ-પ્રશ્ન-મુણ્ડ-માણ્ડૂક્ય-તિત્તિર: ।

ऐतरेयं च छान्दोग्यं बृहदारण्यकं दश ॥

આ મુખ્ય દશોપનિષદ પછી આવતું અગીયારમું ઉપનિષદ એટલે શ્વેતાશ્વરોપનિષદ જેનો સંબંધ કૃષ્ણ યજુર્વેદ સાથે છે. આમા છ અધ્યાય તથા કુલ મળીને ૧૧૩ મંત્રો છે. આ ઉપનિષદની વિશેષતા એ છે કે આમાં એ યુગના જુદા જુદા દશ દાર્શનિક મતોની સૂચિ આપવામાં આવી છે જે આ મુજબ છે. (૧) બ્રહ્મવાદ (૨) કાળવાદ (૩) સ્વભાવવાદ (૪) નિયતિવાદ (૫) ભૂતવાદ (૬) યોનિવાદ (૭) પુરુષવાદ (૮) એતત્સંયોગવાદ (૯) આત્મવાદ (૧૦) દેવવાદ.

● શ્વેતાશ્વરોપનિષદનું સમીક્ષાત્મક વર્ણન :-

આ ઉપનિષદના પહેલા અધ્યાયના મંત્ર ૬ થી ૧૬ સુધી બ્રહ્મતત્ત્વનું વિવેચન છે. આથી આ ઉપનિષદને 'બ્રહ્મોપનિષદ' પણ કહેવાય છે. આ સૃષ્ટિમાં ક્ષર-અક્ષર, વ્યક્ત-અવ્યક્ત, ઈશ-અનીશ, જ્ઞાની-અજ્ઞાની, પ્રકૃતિ-પુરુષ, જીવાત્મા-પરમાત્મા, બંધ મોક્ષ, ભોક્તા-ભોગ્ય વગેરે અનેક દ્વંદ્વ ભાવોને એકઠા કરીને પ્રજાપતિએ આ વિશ્વની રચના કરી છે. જેમ બે અરણિકાષ્ઠના મંચનથી અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય છે તેમ આ ભૌતિક શરીરથી પ્રણવ (ૐ) નો જપ કરવાથી પરમારત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. આ આત્મવિશ્વાસનું મૂળ 'તપ' છે.

આ ઉપનિષદના બીજા અધ્યાયના ૧૭ મંત્રોમાં ધ્યાન અને યોગના અનુષ્ઠાન ઉપર વધારે ભાર આપ્યો છે. આ સવિતાદેવનો 'સવ' અર્થાત્ 'મૂર્ત' દ્રવ્ય કહેવામાં આવ્યું છે. અહીં વિશ્વની રચના કરનાર બ્રહ્મને વેદોનો બૃહત વિપ્ર કહેલ છે. આ દેવનો મહિમા સર્વથી અધિક છે. તે જ સર્વ વચુન અર્થાત્ પદાર્થોનો જ્ઞાતા છે. આ દેવ સમસ્ત ભુવનો તથા અગ્નિ વગેરે દેવોમાં તથા ઔષધિઓ અને વનસ્પતિઓમાં પણ તેનું જ અસ્તિત્વ છે. તે જ સદા પ્રણામને યોગ્ય છે.

બીજા અધ્યાયમાં ૨૧ મંત્રો છે. અહિં દેવને સંસારરૂપી

માળા બાંધનારો કહ્યો છે. અર્થવેદમાં આ વિશ્વને 'શક્રબાલ' કહ્યું છે. હાથીના મોટા શરીરમાં જેમ બે આંખો ટમટમી રહી છે, તેમ આ બ્રહ્માંડરૂપી જાળમાં સૂર્યરૂપી ચક્ષુ ચમકી રહ્યું છે. તે સુદ્રદેવ છે. જેને માટે આ ઉપનિષદમાં શિવ, સુદ્ર, ઈશ, હર, ગિરિશંતુ, ઈશાન, વગેરે નામનો પ્રયોગ થયો છે. એ દેવે સર્વપ્રથમ હિરણ્યગર્ભને ઉત્પન્ન કર્યો અને તેમાંથી ધાવા-પૃથ્વી તથા બીજા અનેક દ્વંદ્વો ઉત્પન્ન થયા. આ શિવને જાણનારો જ મૃત્યુને તરીકે જાય છે. બીજો નહીં ભીષ્મસ્તવરાજમાં કહ્યું છે કે -

महतस्तमसः पारे पुरुषं ह्यतितेजसम् ।

यं ज्ञात्वा मृत्युमत्येति तस्मै ज्ञानात्मने नमः ॥

આ ઉપનિષદમાં આત્માને માટે હંસ શબ્દોનો પ્રયોગ પણ કેટલીય વાર થયો છે. જેનો નિર્દેશ બ્રહ્મવેદમાં પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ કે -

अनुष्टभमाचचूर्च्यमाणमिन्द्रं निचिक्युकँवयो मनीषा ।

ચોથા અધ્યાયના બાવીસ મંત્રોમાં ફરીથી તે જ દેવનું નિરૂપણ છે. આ અધ્યાયમાં પુરુષને અજ અને પ્રકૃતિને અજા કહેલ છે. આ પ્રકૃતિના ત્રણ ગુણો સત્ત્વ-રજસ્-તમસને અનુક્રમે સફેદ-લાલ-કાળા રંગના કહેલ છે. આ સંખ્યાની પ્રસિદ્ધ પરિભાષા છે. આ ઉપનિષદમાં વેદાંતનો બ્રહ્મવાદ તથા સાંખ્યનો પ્રકૃતિવાદ અથવા શ્રૈગુણવાદ સ્પષ્ટ બેધ શકાય છે. અહિં પ્રકૃતિ માટે 'માયા' શબ્દ પણ પ્રયોજવામાં આવ્યો છે. માયાં તુ પ્રકૃતિ વિદ્યાત્' અને વિશ્વમાયાનિવૃત્તિ : । (બ્ર. ૧- ૧૦) બ્રહ્મવેદનો દ્વા સુપર્ણા સયુજા સચ્ચાયા..... । પ્રસિદ્ધ મંત્ર પણ આમા લેવામાં આવ્યો છે. યજુર્વેદમાં 'સગ્ન વિચૈતિ સર્વમ્' અને શતપથ બ્રાહ્મણમાં પ્રાણોચૈ સમગ્ન પ્રસારણમ્ । આ સમંચન પ્રસારણનો મુખ્ય સિદ્ધાંત છે. પ્રાચીનકાળથી શરૂ થયેલી જ્ઞાન-વિજ્ઞાનની પરંપરાનો સ્રોત આ બ્રહ્મ છે. 'પ્રજ્ઞા ચ તસ્માત્ પ્રસુતા પુરીષો ।' (શ્વેતા. ૪-૧૮)

પાંચમાં અધ્યાયમાં જ્ઞાતાત્મક પ્રાણી-પદાર્થોવાળા નિર્માતા અને અધિપતિ એવા એક તત્ત્વનું નિરૂપણ છે. તે વિદ્યા અને અવિદ્યા આદિ દ્વંદ્વોથી પર છે. અહિં બીજા મંત્રમાં કપિલ બ્રહ્મિનો ઉલ્લેખ છે. સાયણાચાર્ય તેના અર્થ કપિલબ્રહ્મિ જ માન્યો છે.

છઠ્ઠા અધ્યાયમાં ૨૩ મંત્રો છે. આમાં ત્રણ દેવતત્ત્વને વધારે વિસ્તારથી સમજાવ્યું છે. આ દેવતાનું નામ 'જ્ઞ' હતું જાનાતીતિ જ્ઞ: । ઈતિ । જ્ઞ દેવતાને માનનારા બ્રાહ્મણ કુળના વંશજો પણ 'જ્ઞ'

કહેવામાં આવતા જેમ કે -

જ્ઞાનાં બ્રાહ્મણાનામપ્ત્યમિતિ । ૪-૧-૧

● **ઉપસંહાર :-**

શ્વેતાશ્વર ઉપનિષદ મુજબ જે જીવાત્મા ત્રિગુણાત્મક છે. તથા કર્મ કરનારો છે તે જ ભોક્તા પણ છે. હૃદયમાં જે અંગુઠા જેટલો ભાગ છે. જે સુર્ય જેવો તેજસ્વી છે. તથા સંકલ્પ અને અહંકારથી યુક્ત છે. તે જીવાત્મા આરાની અણી જેટલો નાનો બનેલો દેખાય છે. વાળના છેડાના સોમો ભાગનો પણ સોમો ભાગ એ જીવને જાણવો. એ જીવ જ અનંત થવાને સમર્થ છે. (શ્વેતા. પૃ. ૧૧૨) 'આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ' । એ સમાનતા એટલે જ્યારે જીવાત્મા પરમાત્માને નિયંતા તરીકે જુએ છે ત્યારે આ તો બધો એનો જ મહિમા હું જોઈ રહ્યો છું. એમ સમજીને શોકરહિત બને છે. (શ્વેતા

પૃ. ૧૦૯) એ મહાન આત્મા એકલો જ દરેક જીવ અને વ્યક્તિગત સર્વ આકારોને નિયમમાં રાખે છે. (શ્વેતા. પૃ. ૧૧૧) એ એક દેવ સર્વ ભૂતોમાં છુપાયેલો, સર્વવ્યાપી, સર્વભૂતોનો અંતરાત્મા, કર્મને પ્રેરનારો, સર્વભૂતોના નિવાસ્થાનરૂપ, સાક્ષી, ચૈતન્યસ્વરૂપ એક માત્ર અને નિર્ગુણ છે. એક છતાં તે અનેક અચેતન વસ્તુઓને વશમાં રાખે છે. તે જ એક મૂળ બીજને અનેક રૂપમાં પલટાવે છે. (શ્વેતા પૃ. ૧૧૫)

આમ, સંસારમાં રહેલાને માટે આના કરતા બીજો શ્રેયકર ઉપદેશ બીજો કયો હોઈ શકે ? મળ-મુત્ર-દુર્ગંધ વગેરેની શુદ્ધિ તો માટી, જળ વગેરેથી થાય છે. પરંતુ એ તો લૌકિક શુદ્ધિ છે. ખરી પવિત્રતાતો 'હું' અને 'મારું' વગેરેને દુર કરવાથી જ મળે છે. આમ, સંસાર એ અજ્ઞાનરૂપી મહારોગ છે. જ્યારે ઉપનિષદો તો આ મહારોગને મૂળમાંથી વિચ્છેદ કરનારા જ્ઞાનરૂપી ડોકટરો છે.

HESMA

ISSN : 2319-5959

International Journal of Multi Disciplinary

Certificate

This is to certify that the Research Article /Paper/
Case Study titled

श्वेताश्वताउपनिषद्मा रहस्य तत्त्वज्ञान
(ShwetashwataUpanishadma Rahasya Tatvagyan)

Author : Parmanu mayabhen Ramambhai

Submitted by you published in

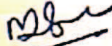
Month May Year 2014, Volume 2,

Issue 5 Page No. 21 in this

Open Access Peer Reviewed Refereed Journal.

For further Information Please Visit

www.ramatjagat.com

Publisher
Hesma

Chief Editor
Hesma